

Referat af møde: Uddannelsesworkshop – tænketank d. 11/10-2005 på Campus Helsingborg

Deltagere:

Johan Hultman (JH)
Erika Andersson Cederholm (EA)
Louise Bergdahl (LB)
Jens Nielsen (JN)
Kathrine Winkelhorn (KW)
Ulrik Okkels Iversen (UOI)
Henrik Sparre-Ulrich (HSU)
Henrik Haubro (HH)
Jørgen-Ole Bærenholdt (JOB)

Efter en kort præsentationsrunde indledte HH med at skitsere målgruppen for efteruddannelseskurser i kulturplanlægning (KP). Det er planlæggere i det offentlige primært i kultursektoren – men også fx planlæggere i socialforvaltningen. Tidshorisonten for et kursus er, som det fremgår i oplægget til efteruddannelsesuddannelseskurser, på 10*2 timer fordelt over et år.

HSU meddelte at den næste store uddannelsesworkshop afholdes d.12 december. Bl.a. med deltagelse af Colin Mercer. HSU tænker også på at invitere Trine Bille og Dorthe Skot-Hansen.

KW mente at det også ville være en god ide at invitere Max Liljefors <http://www.arthist.lu.se/konstvet/person.php?fID=32> og Bo Reimer <http://www.modinet.dk/pages/forskere/profil/BoReimer.htm> til mødet.

Masteruddannelse

JOB holdt herefter et oplæg om en kommende masteruddannelse i KP: Han mente, at der findes generelt set en stigende opmærksomhed omkring de 2-årige masteruddannelser.

Masteruddannelsen skal foregå på halv tid over to år. De studerende forventes at være i job, og de deltager med henblik på at videreudanne sig og højne deres akademiske kompetencer. Masteruddannelsen skal være en blanding af det "universitære" og det "praktiske" (metodiske).

Projektet har fået tilslutning fra Institutrådet på institut for Kulturgeografi.

JOB forventer at kommunalreformen, som fører til større kommunestrukturer, vil øge interessen for KP og det tværfaglige/sektorielle samarbejde. Det stigende fokus på oplevelsesøkonomien vil desuden generere en øget interesse i KP.

JOB redegjorde herefter for den faglige akademiske baggrund for masteruddannelsesprojektet:

1. Der findes i forskningsmiljøet en stigende interesse for byen, grænserne ml. land og by, udflytning, skabelsen af byliv etc. Ex.: Center for Bystudier, RUC.
2. Stigende interesse for turismefeltet og oplevelsesøkonomien. Ex.: Center for Oplevelsesforskning, RUC.

3. Stigende interesse for helhedsorienterede kulturmiljøstudier. Ex.: Center for kulturmiljøstudier, RUC.

Efterspørgslen er der for en masterudd. i KP, men der er dog også konkurrenter, fx:

1. Biblioteksskolens masterudd.
2. Master i oplevelsesledelse, RUC
3. Master of public policy, RUC

JOB redegjorde herefter kort for modulstrukturen i masteruddannelsen (tre dimensioner):

1. Kulturplanlægningens genstand
2. Befolkningens mangfoldige kulturer
3. Kulturplanlægningens metoder
- (4. Projektarbejde)

= fire moduler hver af et halvt års varighed = en kandidatgrad.

I uddannelsens styregruppe skal indgå studerende såvel som videnskabeligt personale. JOB mente, man skulle overveje at lade "andre" indgå i styregruppen.

JOB mente, at det på nuværende tidspunkt var vigtigt at finde det rette personale, de rette ideoplæg, en "ildsjæl" som brænder for projektet og som vil føre det til torvs samt at få sonderet og kortlagt markedet.

HSU ville gerne høre, hvad tænketanken syntes, der skulle prioriteres højest i den nærmeste fremtid (de næste par måneder.) mht. til planlægningen af masteruddannelsen. Fx kortlægning af efterspørgslen på markedet, rammebetingelser og kortlægning af andre lignende uddannelser?

JOB mente, at det var vigtigt at finde ud af, om de to universiteter i praktisk forstand overhovedet kunne arbejde sammen om en betalingsuddannelse – var der forskellige rammer for betalingsuddannelser i DK og S?

KW indvendte, at man i S ikke havde tradition for betalingsuddannelser...

JOB mente, at det var vigtigt at undersøge markedet – specielt hvad angår det kommunale felt. Desuden er det afgørende, at uddannelsen bliver en betalingsuddannelse – også i S – ellers ingen uddannelse overhovedet!

EA fandt, at det rent indholdsmæssigt ikke var noget problem at planlægge uddannelsen. Det er det administrative og det institutionelle, som er vanskeligt at planlægge. Fx hvad angår markedets forskellighed, forskellige uddannelsesmæssige traditioner og forståelsen af KP i henholdsvis S og DK.

EA pointerede, at det var vigtigt, at sammenligne med lignende uddannelser samt at undersøge omkostninger. EA mente dog, at efterspørgslen efter uddannelsen findes i S., specielt i kommunerne som efterspørger viden om emnerne turisme og oplevelser.

JN mente at man i S nok har en anderledes opfattelse af KP som "tung" og traditionel top-down planlægning. Så her er der et stort behov for uddannelse i KP.

I DK er efterspørgslen efter uddannelse også tilstede, og den er større i forvaltningerne (kulturforvaltningerne – men også i de tekniske forvaltninger) end på institutionerne. Men

hvis markedsføringen blev grebet rigtigt an – kunne man også få andre end forvalterne til at interessere sig for en masteruddannelse i KP. En uddannelse i KP vil være en uddannelse i arbejde tværfagligt – det kunne sikkert have interesse for folk med snævre uddannelser.

KW var også af den mening at efterspørgslen i S efter viden om KP er stor i Malmö og det skånske. KW mente desuden at man mht. uddannelsen i KP skulle lægge vægt på ”forskellighedernes dynamik”.

HH indvendte, at det måske var en ide at løfte diskussionen væk fra det institutionelle plan og mere i retning af det visionære: Der er et behov for at kigge længere ud i fremtiden mht. til uddannelsesplanlægningen. Hvad skal man sigte efter/ramme ti år ud i fremtiden? De første kursister er først færdiguddannede i 2009/10 – Hvad er det for en uddannelse, der skal planlægges for at give de studerende de rette kvalifikationer, som kan hjælpe dem i deres arbejde i fremtiden, hvor meget kan have ændret sig, og fx diskussionen om kulturhuse og center/periferi kan have taget en helt ny drejning? Det kunne måske også tænkes, at masteruddannelsen i fremtiden skulle lukkes op for andre segmenter end de traditionelle, e.g. almindelige studerende, yngre bachelorer.

JOB mente, at det bestemt var vigtigt at kigge ind i glaskuglen i tænketank-regi – og være visionær og fabulere. Fremtidens masteruddannelse skulle i fremtiden måske – i stedet for at være en sammenhængende størrelse – være brudt op i kortere forløb, som måske/måske ikke stykkedes sammen ad åre til en samlet masteruddannelse? Af trends som JOB kunne observere på uddannelsesmarkedet var bla., at det i stigende grad blev infiltreret af private udbydere. Af faglige trends forudså JOB, at spørgsmålet om mobilitet, udkantsproblemstillinger og den sociale fordeling ville få øget bevågenhed. Ligeledes ville sammenvævningen af hverdag og turisme blive endnu mere markant i fremtiden.

JOB mente også, at det var vigtigt at tænke i fremtidige målgrupper, når man diskuterede det lange perspektiv. I fremtiden kunne målgruppen meget vel være betydeligt yngre end nu. Især hvis BA/kandidat-strukturen slår ordentligt igennem herhjemme kunne man tænke sig, at bachelorer efter kortere eller længere erhvervs erfaring tog en master til at komplettere deres BA med.

EA var enig i den betragtning, og hun mente at masteruddannelser i fremtiden også ville være interessante for helt unge bachelorer.

HSU mente, at der i kommunerne findes et stort behov for unge mennesker, der kan deres ”håndværk” - dvs. i kulturplanlægningsregi har deres metodiske apparat i orden og kan bruge det til fx at lave præcise kortlægninger i lokalområder, som er brugbart i planlægningsøjemed. Derfor var HSU enig i den betragtning at de unge selvsagt mere end de midaldrende var fremtidens kunder for masteruddannelsen.

JN anførte dog, at den traditionelle 2-årige sammenhængende masteruddannelse for den nuværende målgruppe bestående primært af ”ældre” kulturforvaltere med mange års erhvervs erfaring – var brugbar i en årrække eller generation endnu, inden den målgruppe gik på pension.

JOB mente, at det det kulturanthropologiske element i uddannelsen (2. modul) var afgørende for uddannelsen, da det var det som adskilte masterudd. i KP fra andre lignende uddannelser. EA og LB var enige i den betragtning. LB mente, at der fandtes et stort behov for bottom-up-perspektivet i KP.

JOB mente også, at det var vigtigt ikke at basere uddannelsen på smarte koncepter som fx "Den kreative klasse" – men på mere bæredygtigt indhold som fx konkrete cases.

JN mente, at man i fremtiden ville opleve mindre paranoia overfor det forskellige. Eksemplificeret i UNESCO's arbejde med "cultural diversity". Han mente, at uddannelsen burde tage højde for, at kommende planlæggere i fremtiden ville komme til at arbejde med mange forskellige identiteter og relationer, end det nu er tilfældet.

EA mente, at en tværnational masteruddannelse sikkert ville finde godt fodfæste på uddannelsesmarkedet qua det stigende antal Øresundsregionale samarbejdsaftaler, desuden er det transnationale og mangfoldige i stigende grad i fokus. EA gjorde opmærksom på, at det i 2006 ville være "mangekulturelt" år i Sverige. Heraf følger, at der vil blive et øget behov for uddannelser med fokus på tvær-sektorielt/tværkulturelt samarbejde.

JN redegjorde for sine erfaringer med masteruddannelser på CBS. JN mente, at man på CBS kørte traditionelle, tunge masteruddannelsesforløb – der koster op til 250.000 kr.

Efteruddannelser:

HH indledte med at spørge til, om der var behov for andre typer af korte uddannelsesforløb? Som fx uddanner planlæggere i at blive bedre til at animere processer og gøre det abstrakte til konkret handlen og som har fokus på entrepreneurship. JN mente at der måske var et behov for uddannelser i risikovillighed: Uddannelsesforløb der giver planlæggere mod til at handle/igangsætte risikable processer.

JOB mente, at der i oplægget til efteruddannelse i kulturplanlægning måske indgik for meget fagligt "stof". Han syntes, at det måske var en ide i stedet for at give de studerende mere tid til selv at arbejde praktisk med emnet i stedet for at overlæse dem med tekster, som de alligevel ikke fik læst. JOB mente også at undervisningen ikke skal baseres på oplæg fra underviseren alene men også skal indebære fx rollespil eller hjemmearbejde.

JOB syntes også, at det var synd at diskussionen om det antropologiske kulturbegreb var gledet ud af efteruddannelsesoplægget. Han var desuden af den mening, at efteruddannelsesforløb på 20 dage, som oplægget skitserede, var alt for langt og skulle kortes ned. JOB og HSU syntes, at f.eks. 3*tredages kursusforløb måske var mere passende i længden. Markedet for efteruddannelsen kunne så eksempelvis udvides til hele Skandinavien, og der kunne blive arrangeret indkvartering i forbindelse med kursusdagene.

Hvad skal der ske i den nærmeste fremtid? – Handlingsplan indtil 12/12-05

Til sidst på mødet blev det diskuteret, hvad der skulle ske i den nærmeste fremtid - hen imod næste møde/uddannelsesmøde d. 12/12-2005.

JOB fremhævede, at det var vigtigt at få undersøgt behovet/markedet for kulturplanlægning i de skånske kommuner, som man ikke vidste så meget om. HSU mente, at det var vigtigt at også at få kortlagt andre lignende uddannelsesprojekter.

På baggrund af diskussionen blev det besluttet at UOI – med supervision fra HH og HSU - skulle foretage en række undersøgelser i oktober/november med henblik på at få klarlagt følgende:

1. Kundegrundlag/market for masteruddannelse
2. Kontaktpersoner/rollemodeller (hvem der er gode at tale med mht. uddannelsesplanlægning – institutionelt og fagligt) + institutionelle rammebetingelser på begge sider af sundet i forbindelse med etablering af masteruddannelse.
3. Konkurrenter/lignende uddannelser.

Herefter blev det besluttet

- at JOB og EA udveksler tanker og ideer om fælles øresundsregionalt KP curriculum
- at JOB, EA, HSU, UOI; HH holder et lille formøde for at konkretisere det videre uddannelsessamarbejde mellem RUC og Campus Helsingborg
- at UOI vil fremlægge undersøgelsens første konkrete resultater på mødet d. 12/12, (kl. 13-16.30 i Hillerød – se projektets aktivitetsplan).

JOB ville gerne lægge lokaler til mødet d. 2/12, som derfor kommer til at foregå på RUC kl. 11-14.

Referent: UOI – 17/10 2005